इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळें.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक ५३४ भावे १० [३५६].

ग्रंथ नाम तूमिदीप.

विषय म. वेदांत.

" Joint project of the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai. "

श्रीगणेशायनमः॥ॐनमोऋषिगुरुराया॥ मि निरंतर असता
तुझीयापायात्वाप्रवर्त्तं विलेकरावयात्म्निदीपव्याख्येयते॥१॥ कु
शाग्रेउदधीउपसणेकेविघडेंअक्षमाकारणे॥ परितुप्रवर्त्ते
विशिहे मिनेणे कवणेपरि॥२॥ येकाग्रत्वपदीरमण्या॥ हेचि
आवडे बुद्धुत करुन परीतुक्षोभेउ निमनकाग्रंथारंभके
रविसि॥३॥ तुझावचनेछतछसता॥ अतांग्रंथाचिउपयो
गता॥ काशास्त्रवंजीश्रीमंता॥ आरंभविसि म जहाति॥४॥
तवस्वामिचेऐसेमनोगत॥ जापुरुषाकृत्यजालेसमात्य॥
तेणेप्रारब्ध्याचाकरावाअंतभलेतरितीअसोनी॥५॥ ॥
प्रवृत्तिआणिनिवृत्तिदोहिकर्मद्धिनजारहिततेणेशास्त्रा
भ्यासनिश्चित॥ अहर्निशीरमावे॥६॥ निर्विकल्पकरुनि
मन॥ सदासमाधिस्थअसावेआण॥ किंवावेदशास्त्रसमा

Joint project of the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai

॥श्रीगणेशाय नमः॥ ॐ नमो ऋषि गुरुराया॥ मि निरंत
र असतां तुझीया पाया वा श्रवनी चित्ते करावें आयात
सिदीप व्याख्येतें॥१॥ कुशा केतु दधी उपसर्णे कवि देउ
अवेश मा कारणें॥ परि तु प्रचवर्त विशाह मि नेणे कवणे
परि॥२॥ येकाग्रह पदी रमुणे॥ हाचि आवेड बहुत करुन
परी तुझो भउ निमनें काग्रंथारंभ करें विलि॥३॥ तुझ्याव अ
चनें कृतकृत्यता॥ अतां ग्रंथाचि उपयोगता॥ कोशास्तवं
जी श्रीमन्चा॥ आरंभ विरि मज डाकि॥४॥ दाव स्वामिंचे ऐ
से मनोगत॥ ज्या पुरुषा कृत्य जालें समास॥ तेण भार
भाच्या करावा अंत भलते रिती आस्याने॥५॥ प्रवृत्ति आ
णि निवृत्ति दोहि कर्मी हुन जा रहित तेणें शास्त्राभ्यासिं नि
श्चिंत॥ अहर्निशी रमावे॥६॥ निर्विकल्प करुनि मन॥

सदासमाधि स्थसु सावे आग ॥ किं वाच्याक्ष स्म आत्मि
(2) केतु ॥ को कथं ध्या वर्त्तावे ॥ ७ ॥ ऐसे श्री कृष्णेश्वर मंत्रे मर
लं आनि ग्रंथि प्रवर्ते चिरा ॥ तरी सुख आरंभवी ते बोध
मतिमदा कहुं वि ॥ ८ ॥ निरवक गो ॥ हे प व्याख्या वा
हा श्लोक तो व्या पद [illegible] र आज्ञा मात्र पा कनो
काव्य स्फूर्ति मज [illegible] स्वचिना सिरंज । आणि
ध अलगे का व्य रचणे ॥ [illegible] ठ ऊ नि अहु संधा आणि
य व्याख्या आरंभि [illegible] वेदार्थ स्य प्रका स बत मो
हा दो निवारय ॥ पुमर्था म्य हु रादे याचि व्या तो र्थ मु
निश्चय रा ॥ ९ ॥ तता श्री भार केली र्थ । वेच्या रप्य मुनि
श्वरो ॥ ८ क्रियते टीदा प रूप व्याख्यानं शुचे नुस

Joint project of the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai

(२A)

य महाराज॥ गुणेश॥ वेदार्थाचे प्रकाश करुन तो हृदय
तील तम जिंकणारा॥ आणि चतुर्थ पुरुषार्थ देतो॥ ऐ
सा विद्यारण्य मुनेश्वर त्याते नमस्कार॥१॥ भार
तीतीर्थ विद्यारण्य मुनेश्वरास नमस्कार करेन॥
तत्सदीपाचि व्याख्या गुरु अनुग्रहे करुं तो॥२॥
मूळश्लोक॥ विश्लोक ... नित्योदय मस्मि
तिपुरुष॥ कि ... स्य कामाय हारा रमनु
संज्वरेत्॥३॥ ... णास जाण ज्ञान तो की
सीपुरुष मैं ते ... आपणास आणवे आत्मो ते
र॥ काय ई ... णा कामास्तरि हारी
न ब ... प्रकप्रेषत् आपु

" Joint project of the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai. "

२ रेखि [illegible] रुना [illegible] तहासिद्धांतना

[illegible] कैस्या [illegible] त्रिविधत्व [illegible] त्रिविधार्थे तो। [illegible]

कत्या [illegible] ते [illegible] दो ॥ ४ आत्मानंचि [illegible] गेनीयो

(३) तो।हेस्वातु [illegible] रव्यात [illegible] दोपा [illegible]

स्वप्रस पूर्ण मेष [illegible] चे नु जीच हे [illegible]

हासिद्रे याग्रंथी [illegible] मज [illegible] आदि मे च्येपुरु ष

होउन्से ते पुरुष श [illegible] चा [illegible] कर्त्या यासु आ [illegible] ची च

पेन्न संक्षेप स्या [illegible] पुरुष के ।णा स:

स्थापोवी दे क केल [illegible] या मासे नजो देशो कराल ता मुत

हे तः॥ कल्पिता विव जो वेशोताभ्यां सवे प्रकल्पित॥ उ

टिका॥ माया रोव्याचा अर्थ माया हे पाजे तोल म्हणावे॥ जे

सच्चिदानंदमय ब्रह्म म्हणजे त्या ब्रह्मीचे जे प्रोदिबिंब त्य

Joint project of Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai

(3A)

॥ कसें आणि ईश्वराचें कल्पित केसें तें सांगताहेत ॥ प्रतिबिंबासहित आणि सहर [illegible] मा [illegible] ॥ जे सांत माया [illegible] उपादान होत्या [illegible] ॥ प्रकृति ही ह्मणावेद च माया सत्वगुण शुद्धि आणि शुद्धि करून दो ठाई भेद पावति सत्व शुद्धि ते [illegible] मायावा मलिन सत्वा तिला अविद्या ह्मणावि त्या विद्येत जो ईश्वर प्रतिबिंब बलें जे ब्रह्म चैतन्य ॥ ते येकास ईश्वर ह्मणावे मायेतिल प्रतिबिंबास दुसरा जीव ह्मणावा अविद्येतिल प्रतिबिंब जालें त्यास हे जीव ह्मणावा [illegible] ॥ आविद्येतिल प्रतिबिंब जालें त्यास [illegible] व ह्मणावा ॥ अविद्येतिल प्रतिबिंब कात्यास हे जी वआणि ईश्वर असे दोघा ईश्वर [illegible] हितकल्पिले त्या [illegible] जीवा चे कल्पित कर्म [illegible] ईश्वराचे कल्पित कसेंत सा

the Rajwade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai

३ गतो हेतो श्लो॰ ॥ ईक्षणादिप्रवेशांता सृष्टिरिशेण कल्पिता ॥
जाग्रदादिविमोक्षांतः संसारो जीवकल्पितः ॥४॥
टि॰ ॥ स ईक्षत अस्या जगाची सृष्टि आदि करून प्रवेशांत
जागृतीत हा वर्णन केले ते सृष्टि ते ईश्वर कल्पि
(4) त होय जाग्रदादि सृष्टि मोक्षपर्यंत वर्णन साध्यादत सृष्टि हो
य ॥ आता पुरुष शब्दाचा अर्थ सांगतात श्लो॰ ॥ भ्रमाधि
ष्ठानभूतात्मा कुटस्थो संगचिद्वपु ॥ अन्योन्याध्यासतो संग
धीस्थजीवात्र पुरुषः ॥५॥ भ्रम म्हणिजे देहेंद्रिया ध्यास हा त्या
आत्म्याचे ठाई स्फुरतो भ्रमाचे अधिष्ठान आत्म्याला
म्हणावे ॥ असा जो आत्मा तो कुटस्थ होय असंग होय
ज्ञानस्वरूप होय यासि आणि जीवासि अन्योन्याध्या
स जाला त्यास पुरुष म्हणावे ॥ जीव कोणास म्हणावे हे ३

ककावयासीऐकावेबुद्धि आदिकरुनकल्पना ज्याकुटस्था
वर भासल्यातेकुटस्थचैतन्यबुद्धिमध्येबिंबलेत्याप्रति
बिंबासजीवभावजालात्यालापु रुषलक्षणानेकुटस्थास
हितचिदाभासकाह्मटला॥आशंका आहोपुरुषह्मटले
असताकेवळचिदाभासरूपजीवत्यालापुरुषह्मणावे॥
(२०) श्लो॥स्वाधिष्ठानोविद्धकैवजीवोधक्रियते नतु॥केव
लोनिरधिष्ठानविभ्रांतेकद्वापि सिद्धितः॥५॥टि॥आ
धिष्ठानजेकुटस्थचैतन्यबुद्धिमध्येत्यासहीतजीवजो
तोकोशआदिकरुनस्वर्गादिसाधनेअनुष्ठानेजेत्या
सअधिकारीहोतो॥नुसताजीवचकाहीबोवताहाहिंसे
पाहूनह्मर जीवजावलक्षणातेभ्रम तेरअधिष्ठानोवाचू
चुनकोठेभ्रमहोतनाही॥दोरीआधिष्ठानआहेतरजेंती
वरीसर्पभासलाहोदोरीनसतासर्पकाशाघेरभास

होता यास्तव कुटस्थासहित चिदाभास बोलावा आता अ
ध्यासाना सहित बिंबजो त्यास संसारादिकांचा अनुभव
दो श्लोकि करुन बोलतात ॥ श्लो० ॥ अधीष्ठाने स्यमंशसं
(5) युक्तं भ्रमांशमवलंबते ॥ यदा तदाहं संसारिरिभिमन्य
ते ॥ ७ ॥ टि० ॥ कुटस्थासहित चिदाभास शरिरद्वयास
आपले स्वरूप होय ऐसे जे व्हा मानितो ते व्हा मी संसा
रि ऐसा अभिमान घेतो ॥ श्लो० ॥ भ्रमांशस्यातिरस्कारा
दधिष्ठान प्रधानता ॥ यदा तदा चिदात्माहमसंगो
स्मीति बुध्यते ॥ ८ ॥ टि० ॥ आता ज्या वेळेस देहद्वयास
हित चिदाभास जो तो मिथ्या आपण ऐसे जे व्हा जा
णून आनंद करितो आणि अधिष्ठान भुत कुटस्थ
रूपाचा ति ह्या स्वीकारितो ॥ जीव होतो व्हा मि असंगचि
दात्मा ऐसे आपण जाणतो ॥ येथे आशंका निर्माण जा

ति॥ त्या आशंकेचा श्लोक॥ श्लो०॥ नासंगोहं कुदियुक्ता
कथमस्मिन्निचेत्शृणु॥ एको मुख्य॥ मित्यर्थे स्त्रिविधोहं
मदेरित॥ आहो जो असंगचिदात्मा कूटस्थ जो त्या
चे ठाई मी कूटस्थ होयरे सा अहंकार कैसा घडे॥
(SA) कदापि न घडे॥ ऐसे अहंकेचे उत्तर मुख्य चि कर
न अहंप्रत्यय होतो हे॥ तेचि सांगतो तेर अहंकार तीन
आहेत॥ एक अहंकार मुख्य आहे॥ आणि दोन अहंका
र अमुख्य आहेत॥ श्लो०॥ अन्योन्याध्यासरूपेण
कूटस्थाभासयोर्वपुः॥ यदा भूयभवेन्मुख्यस्तत्र
मूढाप्रयुज्यते॥ १७॥ टि०॥ मुख्य अहंकाराचे स्व
रूप सांगतात॥ कूटस्थ आणि चिदाभास या दोही
चि स्वरूपे अन्योन्याध्यासे करून ऐक्य हपावतात॥

५ त्या ऐक्यतासबाचलेकरुन अहंशब्दाचा मुख्यार्थ
ह्मणावे तर या मुख्यार्थीचा व्यवहार कोठे घडतो ह्म
णाल तर ऐका सर्व मुख्य जनांचे ठाई होतो त्यासकु
टस्थ कल्पना हि आणि जीव कसा म्हणाल तर त्या
(८) ना हि ऐसे विवेकज्ञान मुख्य जे सर्व प्राणिजे ते या
मुख्य अहंकारे व्यवहार करितात ॥ की मीच स
र्व करितो भोक्ता आदि करून सर्व मीच परंतु मी
कोण आहे जे येणे केले ॥ तो मुख्य व्यवहार येथे मु
ख्य अहंकार जाणावा ॥ श्लोक ॥ कीं च यथा गाभासकु
टस्थे तत्त्व विदाय पश्यो येण प्रयुक्तो ह हो
वंतो केवचवे दि के ॥ २२ ॥ टि० ॥ आतां मुख्य दोन अ ५

"Joint project of the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai"

हंकार जे त्याचे स्वरूप सांगतात ॥ चिदाभास म्हणजे अ
मेकातत्संबधी अहंशब्दे तो वेगळा ॥ आणि कुटस्थ म्हणजे हा
अमुकारास्संबधी अहंकार ऐसा वेगळा ॥ ऐसे दोहि वेगळाले
अकार त्यास अमुख्य म्हणावे ॥ या मुख्याचे कारण सांगतो
(6A) की याचिदाभास अहंकारास आणि कुटस्थ अहंकारा
स दो अहंकारास तो वेदांती ज्ञानी जो तो दो ठाई ॥ तो
प्रयोग वेगळाले बोलतो ॥ जेव्हा वेदिक प्रसंग शास्त्रि
येथे कुटस्थ अहंकारास जाणतो ॥ आणि लौकिकाचे
व्यवहारि चिदाभास अहंकारि जो जो बोलतो जो ज्ञानी
पुरुष जो त्याचा ठाई हे प्रमुख्य अहंकाराचा निवाडा
स्पष्ट दिसतो आणि हे सर्वज्ञ जेणे कुटस्थ चिदाभासास
वेगळे जाणून मीकर्ता ऐसिया व्यवहाराचे ठाई मुख्य
अहंकार जाणावा ॥ आता ज्ञानी दो अहंकाराचा प्रयोग दो

Joint project of Rajwade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan ... Mumbai.

६ ठाई कैसा करितो ऐसे करावयास श्लो॰॥ लौकीकव्यहो वेरेहं
गच्छामित्यादिकेबुधः॥ विविच्येवचिदाभास कूटस्थौसंविव
क्षति॥१२॥ लौकीकव्यवहाराचे ठाई मी चालतो मी बोलतो
७ मी खातो अन्हास अमुके करितो इत्यादिक बोलाचे
ठाई जो अहंकार तो कूटस्थास वेगळे जाणुन चिदा
भासजो जीवाचा हा अहंकार होय की व्यवहारी ज्ञा
नी पुरुषहि अहंकार कूटस्थाकडे त्याविरानाहि चि
दाभासाकडे बोलावा॥ श्लो॰॥ असंगोहंचिदात्मामि
तिशास्त्रीयदृष्टिता॥ अहंशब्द प्रयुक्तेयं कुटस्थेक
वलेबुधः॥१३॥ टि॰॥ आता कूटस्थनिष्ठ अहंकार दा
खउं॥ हाच ज्ञानी जो तो वेदांतश्रवणजनित ज्ञान
करून केवळ चिदाभास वेगळे करून केवळ कूट
स्थ जो तो म्हणे मी कूटस्थ होय असंग होयचिदात्मा ६

"Joint project of the Rajwade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai."

ज्ञानस्वरूप होय मी॥ या लक्षणे करून अहंशब्दाचा प्र
योग घडतो ह्मणुनच असंग ज्ञानरूप हे ज्ञानेउ सन्न होता
हे॥ येथे अशंका घेतलि की कुटस्थ जो बोलिला त्याचे ठा
ई मी असंगादिक जे ह्मटले ते का कुटस्थाचे अज्ञान नि
वृत्तिसाठि बोलिले कि काय ह्मणोन ह्मटले की असंगाचे रु
पाचे स्वरूप चतो कूटस्थ होय त्याचे ठाई ज्ञान अज्ञान दोन्हि घ
उतनाहि॥ श्लो०॥ ज्ञानितो ज्ञानितो वात्मा भासस्येव नचात्मनः॥
तथा च कथमाभास कूटस्थो वास्मिति बुध्यतां नु॥२४॥ टि०॥ ज्ञान
अज्ञान जे ते चिदाभासला गला॥ आत्म्याचे ठाई नाहि॥ बरे असे
जे ह्मटले ते व्हा चिदाभास वेगळा॥ कुटस्थाहुने तर असा
वेगळा जो तो कसा ह्मणावा मि कुटस्थ होय ऐक्यज्ञान त्यास
कसे घडेल जो त्याहुन वेगळा त्यासि ऐक्य तव चेतन्य गळे या
स कदापि न घडे॥ याचा परिहार॥ श्लो०॥ नायं दोषश्चिदाभा

(8)

१ सकुटस्थैकस्वभाववान्॥ आभासत्वस्य मिथ्यात्वात्स्व कुटस्थ
स्वावशेषणाद्॥१५॥ टि०॥ तरचिदाभास मी कुटस्थ ऐसे न
जाणे तेव्हा तो कुटस्थैकस्वभाववान होय यद्द व्हांते॥ जैसा दर्प
णी प्रतिबिंबला॥ जो मुखाभास त्याचे च सत्य ते शरीरा वरिल
मुखदेच होय दर्पणातिल मिथ्या तसा चिदाभास मिथ्या॥ अ
रे का॥ श्लो०॥ कुटस्थास्मीति बोधोपि मिथ्याचेन्नेति को वदे
त्॥ नहि सत्यत्वयाभीष्टं रज्जुसर्पेण॥१६॥ टि०॥ ऐसी आशं
का जालि कि चिदाभास ह्मणतो हा दोर नाही कुटस्थाहुन
चिदाभास वेगळे पण आधी घडत नाही॥ की कुटस्थ स्वरूपा
हुन वेगळे जे ते सर्व मिथ्या तर ह्मा मी कुटस्थ ऐसा मानितो॥
दोरीचे ठाई कल्पिला सर्प जो तो सर्प ह्मणे धावता हे कोठे
घडते॥ ऐसे ब्रह्मीहुन वेगळे काहि आसावे ते खरे म मानावे
अज्ञाबदशेचे ठाई ज्ञाना स्वखर पण ते व्हा ऐक्यी ज्ञान नाही ७

Rajwade Sanshodhan Mandal, Dhule and Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai

(8A)

लटके॥ येथे अशंका॥ ज्ञानजे हा मिथ्या जालेतर॥ लर क्या ज्ञान संच
साराचि निवृत्ति कसि जाहणाल॥ श्लो०॥ नादृशेनापिबाधेन संसा
रा विनिवर्तते॥ यथापक्षानुपोहि रिव्याहुलौकिका जनाः॥१७॥
टि०॥ अेजीत्या तेस्याचज्ञानाने संसाराचि निवृत्ति घडते॥
स्वप्नामध्ये स्वप्नीचा वाघ येउन बोकांडि बसला मग घा
बरा होउनि जागा जालातेव्हा स्वप्न हि लटके आणि वाघ ही
लटिका लटिक्या वाघाते लटक्या स्वप्ना उठविले तैसे संसा
र लटिका त्याचि निवृत्ति हि तस्या ज्ञाने केलिया विषई लौकि
क रूढ हि आहे॥ कि भूता सारिखा भूताडि उकर ज्याचे भूत
त्याला हुकडा चोवा कुनटाकावा भाकरिचा अेसी अशंका
निवारून सांप्रत बोलणे॥ श्लो०॥ तस्माद्दाभास पुरुषस्य कुट
स्थो विविच्यतां॥ कुटस्थोस्मिति विज्ञातुमर्हतीत्यभिधास्य
ति॥१८॥ टि०॥ या कारणास्तव की कुटस्थ जे तेच चिदाभासा
चे निजस्वरूप होय॥ यास्तव पुरुष शब्द वाच्य असा कुटस्थ

(९)

सहित चिदाभास लक्षण त्याणे ॥ आपण मिथ्या भुत आहे ॥ कु
टस्थ जो तोच सत्य होय ॥ असा विवेक लक्षणे करून मीच कुट
स्थ होय ॥ ऐसे जाणावयास योग्य होतो ऐसी मुक्तिचे श्रुतिमध्ये
अस्मि जे बोलिले त्याचा हा अर्थ जालो असा अयंपद जे त्याचा अ
र्थ असा गनात ॥ श्लो० ॥ असंदिग्धा विपर्यस्त बोधो देहात्मनी
क्ष्यते ॥ तद्वदत्रेति निर्णेतुमयमित्यभिधीयते ॥७९॥ टि० ॥ जो किंका
हा प्रसिद्ध देह जातो चहा आत्मा अथवा हा देहच आपण अहो या भा
विस संशय नाहि ॥ आणि विपर्य हि नाही संशय ल० ऐसा मी हा दे
ह होय की न हे असा देहाचे आत्म त्वा मुढास संशय नाहि विपर्य
ल० ऐसा मी देह हा नव्हे हा देह गाढव होय अथवा भूत होय अ
सा विपर्य देहात्मता मूढास जैसा जेसा नाहि तैसा बोध प्रत्यगात्मा
देहादिकाचा साक्षी जो त्याचा ठाई संशय विपर्यय रहित जाला
पाहिजे की मी हा कुटस्थ परब्रह्मच होय ऐसे जाणावे म्हणुन

(9A)

मूळश्रुतिमध्ये अयंपरस्त्र योगलो त्याचा अर्थ असे जे
ज्ञानते मोक्षसिद्धिचे जाणावे ।। या मूळपदाभिप्रायास
आच्यार्य संमति श्लो ।। देहात्मज्ञान देहात्म देहात्मज्ञा
नबाधकं ।। आत्मन्येव भवेद्यस्य सनेच्छन्नपि मुच्य
ते ।। र ।। टि ।। मी मनुष्य आहे असे देहात्म ची दृढ आ
नुभव जेसा आहे ।। देहात्मज्ञान रामूळ उडऊन मी ब्र
ह्मच होय ऐसे देहात्म रुढ होते से ब्रह्मात्म ज्यास दृ
ढ होय त्याला मोक्षाचि इच्छा नसता हि तो मुच्यते ।। कीस
तु साराच्या हें अज्ञान त्या अज्ञानाचे स्वरूप की मी हा
ओ र हात देह होय ते देह भान उडऊन ।। की मी देह न के
मी ब्रह्म या ज्ञाने अज्ञाना स बाधीत केले ।। श्लो ।। अय

Joint project of the Rajwade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai

(10)

मिथ्यात्वपरोक्षत्वमुच्यतेच तदुच्यतां ॥ स्वयंप्रकाशचैतन्य
मपरोक्षं सदा यतः ॥ २१ ॥ टी० ॥ आशंका ॥ घेउन उत्तर दे
तात ॥ मुळ पद ॥ अयं ह्मणता ॥ अपरोक्षत्व घडले ॥ त
रते खरेंच ॥ स्वयंप्रकाश चैतन्य जे ते सदा अपरोक्ष
च आहे ॥ आशंका ॥ आ हो आत्मा स्वयंप्रकाश चिद्रूपत्व
पुन नित्य अपरोक्षत्व आणी कार जाला अयं ऐस्या मु
ळ पदिचाचे अभिप्राय वर्णनी अपरोक्षत्व आत्म्यास
बोलिले तेथे अपरोक्षस वधी परोक्ष ही होते ऐसे ही
दीसोन आले तेव्हा ज्ञान अज्ञान अज्ञानाश्रयत्व ही
आत्म्यास आले हे कैसे तर हे घडे ह्मणुन ॥ श्लो० ॥ प
रोक्षमपरोक्षं च ज्ञानमज्ञानमित्यदः ॥ नित्यापरो

Joint project of the Rajwade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavan Pratishthan, Mumbai

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे

राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)

दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८

Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com